

Концептуальні засади науково-технічного оновлення та інноваційного розвитку підприємств

Кириченко Оксана Сергіївна

доктор економічних наук,
доцент кафедри управлінських технологій,
ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, Україна,
e-mail: oksanaKS@krok.edu.ua,
ORCID: 0000-0001-5244-8323

Баля Олександр Анатолійович

аспірант,
ВНЗ «Університет економіки та права, м. Київ, Україна,
e-mail: BaliaOA@krok.edu.ua

За сучасних умов інформаційного, технологічного розвитку у провідних технологічно-розвинених країнах світу здійснюється процес стрімкого техніко-технологічного розвитку, розбудови цифрової економіки якісно нового рівня із розбудовою процесів виробництва продукції, функціонування інфраструктури, сфери послуг, соціальної сфери та державного управління із впровадженням технологій Четвертої промислової революції [1, 2]. Новизна, революційність технологій, якість та масштабність впровадження змін та швидкість з якою вони відбуваються, їх концентрація активують та пришвидшують перехід економічних систем цих країн на новий, більш високий рівень розвитку та ще більше поглиблюють відстань техніко-технологічного розвитку та технологічного відставання менш технологічно розвинених країн.

Об'єктом дослідження є концептуальні засади науково-технічного оновлення та інноваційного розвитку підприємств.

Предметом дослідження є теоретико-методичні, концептуальні засади науково-технічного оновлення та інноваційного розвитку підприємств.

Метою дослідження є аналіз концептуальних засад науково-технічного оновлення та інноваційного розвитку підприємств.

Метою оновленої науково-технічної, інноваційної політики є створення необхідних сприятливих умов для інноваційного технологічного розвитку, здійснення фундаментальних та прикладних наукових досліджень створення та подальшого промислового впровадження інновацій з надання пріоритетів та особливої уваги інноваційним та технологіям Індустрії 4.0. та сучасним технологіям з метою високотехнологічного розвитку вітчизняної промисловості зростання її конкурентоспроможності.

Здійснення оновленої інноваційної політики спрямоване на: сприяння розвитку інновацій, проведенню фундаментальних прикладних досліджень та дослідно-конструкторських робіт та створення нових наукових знань в сфері нових технологій Четвертої промислової революції; підтримку й стимулювання розробки нових інноваційних продуктів та процесів, розробки нових революційних технологій та їх промислового впровадження; забезпечення всебічної організаційної, інвестиційної підтримки діяльності науково-дослідних організацій, що здійснюють розробку нових технологій та інновацій для промисловості [2]. Ефективними інструментами стимулювання інноваційного розвитку за цим напрямом повинно стати пряме державне фінансування виконання фундаментальних, прикладних досліджень, науково-

дослідних робіт за державним замовленням за стратегічними для країни визначеними пріоритетними напрямками, з подальшим державним супроводом та впровадженням розроблених інновацій та технологій в промислове виробництво.

В сьогоднішніх умовах значної уваги потребує розбудова інфраструктури необхідної для інноваційного розвитку: науково-дослідних організацій; техноцентрів; технопарків; бізнес-інкубаторів; центрів інноваційної діяльності; організацій, що здійснюють тестування, адаптацію технологій та інновацій; центрів експертиз; центрів сприяння трансферу технологій; центрів сертифікацій; патентних бюро; центрів сприяння та розвитку інновацій; та інших організацій та структур діяльність яких спрямована на розвиток підтримку інновацій та просування технологій від їх створення до промислового впровадження [3]. Необхідним завданням державної інноваційної та техніко-технологічної політики є налагодження та розбудова тісної співпраці науки, освіти, компаній інтеграторів технології та промислових підприємств інтеграторів нових інноваційних технологій Індустрії 4.0. та Четвертої промислової революції [4]. Важливим завданням як інноваційної так і інвестиційної політики промислового розвитку є створення нової системи інвестиційно-інноваційного забезпечення створення та впровадження інновацій, що забезпечувала б інвестиційну активність в ефективно динамічне впровадження інновацій, модернізацію промисловості із застосуванням нових революційних технологій [5]. Створення та ефективно функціонування такої системи потребує впровадження, застосування фінансових стимулів інструментів податкового, митного регулювання та стимулювання, надання податкових знижок, податкових канікул.

Визначна увага в новій інноваційній політиці повинна приділятися розвитку ІТ сектора, розвитку цифрових технологій як фундаментальної основи створення та впровадження нових технологій. Відтак, розвиток ІТ сектора, фінансова, організаційна, інформаційна, підтримка діяльності та здійснених розробок є одним із першочергових завдань оновленої державної інноваційної політики в промисловості.

Важливим завданням оновленої інноваційної політики що успішно реалізується в таких розвинених країнах світу як США, ЄС, Японія є розвиток інноваційної активності малого та середнього бізнесу та стимулювання виконання ними прикладних, науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт, у частині як створення інновацій, так і забезпечення робіт компаній з інтеграції технічних розробок, технологій в промислове виробництво та стимулювання розвитку малого і середнього бізнесу в ІТ секторі [5]. Інструментарієм державної політики в цьому аспекті може виступати як пряме державне фінансування стимулювання, субсидювання впроваджених розробок та робіт через надання пільгових кредитів для розвитку МСП, компенсаційних програм стимулювання та залучення фондів та грантів [6]; інформаційна, консультаційна підтримка, сприяння інтеграції та залученню цих підприємств в вертикально та горизонтально інтегровані промислові комплекси кластери, з чітким визначенням функцій і зобов'язань та забезпеченням цільовими контрактами на виконання робіт.

Державного забезпечення та контролю потребують захист інтелектуальної власності і результатів техніко-технологічних розробок, створення й забезпечення повноцінного функціонування вітчизняного ринку інновацій і сприяння у подальшому освоєнні вітчизняними підприємствами ринків технологій, інтелектуальної власності із забезпечення безпечного, економічно ефективного трансферу інновацій [7]. Важливим для подальшого інноваційного розвитку є створення умов функціонування

позабюджетних джерел фінансування наукових науково-дослідних робіт, діяльності інноваційних компаній та промислового впровадження інновацій через механізми венчурного фінансування, діяльність фондів комерційних, фінансових, інвестиційних організацій та інших структур.

Важливим джерелом фінансування створення та впровадження інновацій є функціонування спеціальних фондів венчурного капіталу і завданням державної інноваційної та інвестиційної політики є подальша розбудова цих структур для фінансування інноваційної діяльності із забезпеченням прозорості та державного контролю над їх фінансуванням, з метою ефективного та прозорого використання коштів інвесторів і забезпечення ефективності та повноти функціонування цього провідного інвестиційного механізму.

Завданнями державної інвестиційної політики є: інвестиційне забезпечення інноваційного розвитку та модернізації промисловості країни із впровадженням нових технологій Четвертої промислової революції; створення якісно нових правових економічних, організаційних умов для діяльності інвесторів; впровадження механізмів державного гарантування безпеки інвестицій і їх страхування від ризиків за стратегічними для країни цільовими державними програмами та в їх межах цільовими проектами модернізації промисловості, розбудови нових високотехнологічних галузей промисловості; розвиток ринку страхування та механізмів страхування інвестицій, для зменшення інвестиційних ризиків; зростання частки інвестування в основний капітал промислових підприємств; удосконалення бази нормативно-правового забезпечення прав інвесторів, захисту прав приватної власності; розбудову інститутів спільного інвестування інвестиційних, пенсійних, страхових фондів та активізація їх залучення до програм фінансування модернізації промисловості; збільшення державного контролю в сфері якості та безпеки інвестиційних проектів та прозорості інвестицій з метою зростання безпеки інвестиційної діяльності. Необхідним є впровадження комплексу інструментів удосконалення державної податкової, митної політики, амортизаційної політики щодо впровадження змін зменшення податкового навантаження та надання пільг і преференцій спрямованих на стимулювання здійснення як внутрішніх інвестицій в придбання нових технологій, нового обладнання, здійснення НДДКР так і здійснення зовнішніх інвестицій; впровадження дій щодо зниження ризиковості інвестицій в інновації та модернізацію промисловості через зростання вимог до якості проектної та технічної документації та впровадження механізмів експертизи та відбору проектів та провадження програм з цільовим проектним фінансуванням та інноваційно-інвестиційної діяльності; та іншими заходами державного регулювання та контролю.

Першочерговим завданнями державної промислової інвестиційної політики є покращення в країні інвестиційного клімату, що значною мірою залежить як від внутрішнього правового, інституційного, економічного, соціального, середовища в країні так і від позицій країни за міжнародними рейтингами конкурентоспроможності. Покращення інвестиційного клімату в країні сприятиме розвитку іноземних зовнішніх інвестицій, сприятиме впровадженню цільових державних програм де держава виступатиме учасником процесу інноваційного оновлення модернізації промисловості розробки, впровадження нових технологій, що забезпечить зростання ваги та значення процесів модернізації промисловості та стане сигналом і додатковими гарантіями для інвесторів про настання в країні позитивних економічних змін та зростання економічної

динаміки.

Список використаних джерел

1. *Drucker Peter. Innovation and Entrepreneurship: Practict and Principles. Nev York: Harper and Row Publishes, 1985. 445 p.*
2. *Кириченко О. С. Інвестиційно-інноваційне забезпечення промисловості України в умовах Четвертої промислової революції: монографія. К.; Університет економіки та права КРОК. 2021. 368 с*
3. *Череп А. Теоретичні аспекти формування інноваційно-інвестиційної діяльності. Інноваційна економіка. 2010. № 17. С. 154-158*
4. *Крупка М. Фінансово-кредитний механізм інноваційного розвитку економіки України. Львів: Вид. ЛНУ імені Івана Франка, 2001. 608 с.*
5. *Кравченко Н. Інвестиційна складова інноваційного розвитку. Теоретичні та практичні аспекти економіки та інтелектуальної власності. 2011. № 12. С. 23-27*
6. *Кисіль М. Інвестиційне забезпечення розвитку аграрного виробництва та сільських територій. Менеджмент. 2009. №11. С. 225-230*
7. *Капітанець Ю. Інвестиційне забезпечення фермерських господарств. Інноваційна економіка. 2010. №5. С. 141-144*